

[Halvgaard.]

for de ansvarlige for denne lovgivning at se, hvad en sådan frihed har udviklet sig til her i landet. I adskillige ugeblade, i dagspressen, i radioen, i tv, i spillefilm, på gaden breder den underlødige smudslitteratur sig i en sådan grad, at det må give anledning til alvorlige overvejelser.

Jeg mener, det må give anledning til bekymring, når denne frihed for offentliggørelse af pornografien mere og mere vinder indpas i vore skoler. Ikke blot forefindes underlødige smudslitteratur af hæsligste karat i skolebibliotekerne, men grænsen for anstændigheden må være langt overskredet, når der til undervisningsbrug forefindes og anvendes sådant materiale. Det sker f. eks., når undervisningshæftet »Pornografi« i den såkaldte Triviserie benyttes. Hæftet »Pornografi« er et modbydeligt eksempel på indoktrinering. I hæftet kædes pornografi og undertrykkelse af kvinden sammen med, hvad der kaldes det kapitalistiske samfundssystem, som vi lever i i Danmark.

Jeg vil derfor spørge, om undervisningsministeren vil tage initiativ til at forhindre, at der på skoler forefindes og undervises efter smudslitteratur af den karakter, som hæftet »Pornografi« er et eksempel på.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Ifølge skolestyrelseslovens § 27, stk. 6, er det skolenævnets opgave efter indstilling fra lærerrådet at godkende, hvilke undervisningsmidler den pågældende skole må benytte. Undervisningsministeriet har således ingen indflydelse på, hvilket undervisningsmateriale den enkelte skole erhverver, ligesom man heller ikke regulerer, hvad producenterne tilbyder skolerne, og jeg kan derfor ikke hjælpe hr. Halvgaard med det stillede spørgsmål.

Halvgaard (FP):

Jeg siger tak for svaret. Jeg er også enig med undervisningsministeren i, at det er skolenævnets opgave sådan set, men det er også derfor, vi er interesseret i fra mit parti at få skolestyrelsesloven lavet om.

Men jeg vil gerne udvide mit spørgsmål. Motiverne for gennemførelse af pornografiloven i 1967 og 1969 var jo, fremgår det af folketingsforhandlingerne, for det første, at man håbede ad frigivelsens vej at kunne medvirke til, at publikums interese for det underlødige materiale ville blive mindre. Man forudså, at

interessen ville aftage, så snart det blev frigivet. Denne forudsigelse mener jeg ikke har holdt stik, tværtimod.

Det andet argument for frigivelse af pornografien i sin tid var, at den enkelte borger skulle have større frihed til selv at købe, offentliggøre osv., hvad man ville, med deraf følgende større personligt ansvar. Denne såkaldte frihed, som er muliggjort gennem lovgivningen for nogle, mener jeg er afløst af tvang for andre. Jeg mener ikke, det kan være rigtigt, at min datter skal påtvinges undervisningsmateriale af den karakter, som jeg har henvist til.

Der er i bemærkningerne til lovforslaget nævnt, at straffelovens § 232 kan anvendes over for dem, der pånøder en anden synet af pornografiske billeder. Den daværende justitsminister, Thestrup, pointerede udtrykkeligt, at det ville være i overensstemmelse med tanken bag lovforslagene at gøre en effektiv indsats for at få disse bestemmelser overholdt, og endvidere at man fra justitsministeriets side ville anerkende eller medvirke til, at der optrædes med passende strengthed over for overtrædelse på dette område.

Jeg vil derfor spørge, om undervisningsministeren ikke mener, det er at pånøde en anden synet af pornografiske billeder, når man til undervisningsbrug anvender hæfter af den karakter, som jeg her har nævnt.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Som jeg nævnte i mit første svar, er det ikke undervisningsministerens opgave at tage stilling til det undervisningsmateriale, der anvendes i skolerne, og jeg skal heller ikke gøre det i anden omgang. I øvrigt gik hr. Halvgaard jo langt ud over rammerne for det spørgsmål, der var stillet, og det skal jeg heller ikke kommentere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Karen Thuroe Hansen* (KF) til ministeren for skatter og afgifter:

»Vil regeringen foreslå at ophæve hotelmomsen?«

(Spm. nr. 291).

Skriftlig begrundelse.

I 1972 lovede daværende finansminister Grünbaum det konservative folketingsmedlem Knud Bro, at regeringen ville tage spørgs-